

[18] Ταῦτα ἐπεὶ ἤκουσεν Ἀμαλασοῦνθα, οὐκ ἐπήνεσε μῶν, δείσασα δὴ τὴν τῶν ἀνθρώπων ἐπιβουλὴν, δόκησιν τε παρείχετο ὡς πρὸς ἡδονῆς αὐτῇ οἱ λόγοι ἐγίνοντο, καὶ ξυνεχώρει ἅπαντα ὅσων οἱ βάρβαροι αὐτῆς ἔχρηζον. [19] Τῶν τε γερόντων Ἀταλάριχον ἐκλελοιπότεων παῖδες αὐτῷ τινες ξυνήσαν κοινωνοὶ τῆς διαίτης ἐσόμενοι, οὐπω μῶν ἡβηκότες, χρόνῳ δὲ οὐ πολλῷ προτερεύοντες, οἵπερ αὐτὸν, ἐπειδὴ τάχιστα ἐς ἡβὴν ἦλθεν, ἕς τε μέθην καὶ γυναικῶν μίξεις παρακαλοῦντες, κακοήθη τε διαφερόντως εἶναι καὶ τῇ μητρὶ ὑπὸ ἀβελτερίας ἀπειθέστερον κατεστήσαντο. [20] Ὡστε οὐδὲ μεταποιεῖσθαι αὐτῆς τὸ παράπαν ἡξίου, καίπερ τῶν βαρβάρων ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς ἐπ'αὐτὴν ἤδη ξυνισταμένων, οἵ γε καὶ τῶν βασιλείων ἀναχωρεῖν τὴν ἀνθρωπον ἀνέδην ἐκέλευον. [21] Ἀμαλασοῦνθα δὲ οὔτε κατωρρώδησε τὴν τῶν Γότθων ἐπιβουλὴν οὔτε οἷα γυνὴ ἐμαλθακίσθη, ἀλλ'ἔτι τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα ἐνδεικνυμένη, τρεῖς ἀπολέξασα τοὺς ἐν τοῖς βαρβάροις λογιμωτάτους τε καὶ αὐτῇ αἰτιωτάτους τῆς στάσεως, ἐκέλευεν ἐς τὰς τῆς Ἰταλίας ἐσχατίας ἰέναι, οὐχ ἅμα μέντοι, ἀλλ'ὡς πορρωτάτω ἀλλήλωνρ τῷ δὲ λόγῳ ἐστέλλοντο, ἐφ'ᾧ τὴν χώραν φυλάξωσιν ἐκ τῆς τῶν πολεμίων ἐφόδου. [22] Ἀλλ'οὐδὲν τι ἦσσαν οἱ ἄνδρες οὗτοι διὰ τε τῶν φίλων καὶ τῶν ξυγγενῶν (ξυνήεσαν γὰρ ἔτι καὶ μακρὰν ὁδὸν πορευόμενοι ἐς αὐτοὺς ἅπαντες) Ἀμαλασοῦνθη τὰ ἐς τὴν ἐπιβουλὴν ἐξηρτύοντο. Ἄπερ οὐκέτι φέρειν ἢ γυνὴ οἷα τε οὔσα ἐπενόει τοιάδε. [23] Πέμπασα ἐς Βυζάντιον Ἰουστινιανοῦ βασιλέως ἀνεπυθάνετο εἶπερ αὐτῷ βουλομένῳ εἴη Ἀμαλασοῦνθαν τὴν Θευδερίχου παρ'αὐτὸν ἦκειν. Βούλεσθαι γὰρ αὐτὴν ἐξ Ἰταλίας ἀπαλλάσσεσθαι ὅτι τάχιστα. [24] Βασιλεὺς δὲ τῷ λόγῳ ἡσθεὶς ἐλθεῖν τε τὴν γυναῖκα ἐκέλευε καὶ τῶν Ἐπιδάμνου οἴκων τὸν κάλλιστον ἐν παρασκευῇ ἐπέστελλε γενέσθαι, ὅπως ἐπειδὴν Ἀμαλασοῦνθα ἐνταῦθα ἴοι, καταλύοι τε αὐτόσε καὶ χρόνον διατρίψασα ὅσον ἂν αὐτῇ βουλομένη εἴη, οὕτω δὴ κομίζεται ἐς Βυζάντιον.

[25] Ταῦτα ἐπεὶ Ἀμαλασοῦνθα ἔγνω, ἄνδρας ἀπολέξασα Γότθους, δραστηρίους τε καὶ αὐτῇ ἐς τὰ μάλιστα ἐπιτηδεῖους ἔστελλεν ἐφ'ᾧ τοὺς τρεῖς ἀποκτενοῦσιν, ὧν ἄρτι ἐμνήσθη ἄτε τῆς στάσεως αἰτιωτάτους αὐτῇ γενομένους. [26] Αὐτὴ δὲ ἄλλα τε χρήματα καὶ τετρακόσια χρυσοῦ κεντηνάρια ἐν νηὶ μιᾷ ἐνθεμένη, ἐς ταύτην τε ἐμβιβάσασα τῶν οἱ πιστοτάτων τινὰς, πλεῖν μὲν ἐκέλευσεν εἰς Ἐπίδαμνον, ἀφικομῶνους δὴ ὀρμίζεσθαι μὲν ἐν τῷ ταύτης λιμένι, τῶν δὲ φορτίων, ἕως αὐτῇ ἐπιστέλλοι, μηδ'ὄτιοῦν ἐκφορεῖν τῆς νεώς.

[27] Ἐπρασσε δὲ ταῦτα, ὅπως, ἦν μῶν ἀπολωλῶναι τοὺς τρεῖς πύθηται, μένοι τε αὐτοῦ καὶ τὴν ναῦν μεταπέμποιτο, οὐδὲν ἔτι ἔχουσα πρὸς τῶν ἐχθρῶν δέος. Ἦν δὲ αὐτῶν τινα περιεῖναι ξυμβαίνει, οὐδεμιᾶς οἱ ἀγαθῆς ἀπολελειμμένης ἐλπίδος, πλέοι τε κατὰ τάχος καὶ ἐς γῆν τὴν βασιλέως ξὺν τοῖς χρήμασι διασώζοιτο. [28] Τοιαύτη μὲν γνώμη Ἀμαλασοῦνθα ἐς Ἐπίδαμνον τὴν ναῦν ἔπεμπε, καὶ ἐπεὶ ἀφίκετο ἐς τὸν Ἐπιδαμνίων λιμένα, οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες τὰ ἐντεταλμένα ἐποίουν. [29] Ὀλίγω δὲ ὕστερον Ἀμαλασοῦνθα, τῶν φόνων οἱ ἐξειργασμένων ἥπερ ἐβούλετο, τὴν τε ναῦν μετεπέμπετο καὶ μένουσα ἐπὶ Ῥαβέννης τὴν ἀρχὴν ὡς ἀσφαλέστατα ἐκρατόνατο.